

NÄIN FRANS PIEPER OPETTI I

Väinö Hotti

(nettikuva)

FRANZ PIEPER

Franz Pieper

Kuvaus

Franz August Otto Pieper oli Missouri-synodin presidentti vuosina 1899–1911. Franz Pieper syntyi Saksassa vuonna 1852. Hän muutti Yhdysvaltoihin vuonna 1870 ja valmistui Saint Louisin Concordia-pappisseminaarista vuonna 1875. Pastori A. Hoenecke vihki Pieperin papiksi 11. heinäkuuta 1875 Wisconsinin Centervilleissä. [Wikipedia](#)

Syntyi: 27. kesäkuuta 1852, Karwice, Puola

Kuoli: 3. kesäkuuta 1931, Saint Louis, Missouri, Yhdysvallat

Koulutus: Concordia Seminary, Northwestern yliopisto, Martin Luther College NETTI

**Franz Pieper, Kristillinen dogmatiikka.
Lihavointi, alleviivaus: Väinö Hotti**

Näin Franz Pieper opetti

Kristinuskon ainutlaatuisuus

Kristilliselle kirkolle annettu lähetykskäsky (Matt.28:19, vrt.myös Ps.2:8; 72:8 jne.) on luonteeltaan kauttaaltaan universaalinen ja **kieltää näin ollen kaikilta muilta uskonnoilta olemassaolon oikeutuksen**. Siihen liittyy perustelu, että kaikki uskonnot kristinuskoa lukuun ottamatta jättävät ihmiset pimeyteen ja **saatanan valtaan** (Apt.26:18) ([emt. s.7](#)).

Kristikunnan piirissä **ei kuitenkaan pitäisi ollenkaan voida esiintyä eri suuntia**, koska kristillisellä kirkolla on vain yksi ainoa lähde, josta se ammentaa oppinsa, nimittäin Kristuksen sana (Joh.8:31,32; Ef.2:20) ([12](#)).

Kristinuskko on absoluuttinen, toisin sanoen yksinkertaisesti **täydellinen uskonto**, jota ei tarvitse eikä voi täydentää tai parantaa ja jota parempaa ei sen vuoksi voi olla olemassakaan ([16](#)).

Varmasti on oikeutettua käyttää sanaa **maallikkoteologia** sellaisista kristityistä, joiden kristinopin tuntemus ja harrastus kirkollisiin asioihin ovat keskitason yläpuolella (vrt. tervehdysten luettelo Room.16) ([19](#))

Kääntymättömät ovat julkisessa saarnavirassa vain **Jumalan sallimuksesta**, vastoin Jumalan järjestystä. ([21](#)).

Kristillisen opin kehitys on kuitenkin mahdottomuus siitä syystä, että kristillinen oppi on apostolien esitettyä oppinsa **täysin valmis suure**, jota vuosien varrella ei ole kehitettävä, vaan johon on pitäydyttävä täysin muuttumattomana ja jota on sellaisena opetettava (Matt.28:18-20). (49).

Kirkossa tapahtuneen uskonpuhdistuksen kautta ei kristillistä oppia ole vähimmässäkään määrässä kehitetty edelleen, vaan yksinkertaisesti **tuotu jälleen esiin vanha Raamatun oppi** paavilaisen ihmisoppien sekaannuksen keskeltä, opetettu ja tunnustettu sitä. (49).

Raamattu on erehtymätöntä Jumalan sanaa

Teologiassa vähäinenkin hairahdus kaataa koko opin. Oppi on näet matemaattiseen pisteeseen verrattavissa. Sitä ei siis voida jakaa eikä se toisin sanoen kärsi mitään vähennystä eikä lisäystä. Opin tulee siis olla niin sanoakseni yksi ainoa ehyt ja pyöreä kultainen rengas, joka on täysin saumaton. Jos sellainen, vaikka kuinkakin pieni, ilmaantuu, ei rengas enää ole ehyt. Ad Gal. St.L. IX.644 s.: W.A. 40, 46.) (53).

Luterilainen oppi on kaikkia osiaan myöten **sama kuin Kristuksen oppi**, joka meillä on hänen apostoliensa ja profeettojen sanassa (Ef.2:20) eikä mikään muu oppi ole viimeiseen päivään asti sallittu kristillisessä kirkossa. (58).

Nämä Lutherin valtavat sanat: *Oratio, meditatio, tentatio, faciunt theologum* rukous, mietiskely ja ahdistus **tekevät miehestä teologin**, sisältävät koko meidän teologisen metodioppimme. (59).

Emme tosin saa luulotella, että se taistelu, jota ihmiset järkeensä (tieteeseen) vedoten käyvät Raamattua ja kristinuskoa vastaan, milloinkaan lakkaisi, koska **luonnollinen ihminen kerran on Jumalan vihollinen** ja pitää nimenomaan kristinuskon ydintä, evankeliumia, pelkkänä hullutuksena eikä muuta voikaan (1. Kor.2;14; Room.8:7; 1. Kor.1:23) (67).

Schleiermacher...vei sen tunnerationalismin rämeikköön. Ei Raamatun, vaan hurskaan itsetajunnan tai kristikunnan kokemuksen piti olla teologian lähde ja ratkaiseva ohje. (94).

Kalvinilaisen opin mukaan ei Raamatun sanan tarkoitus ole saattaa kaikki ihmiset uskoon ja autuuteen, vaan **paaduttaa enin osa ihmisistä.** (95).

Lutherkin tuntee Raamatun inhimillisen puolen, mutta vain siinä mielessä, että Jumala on kirjoittanut sanansa ihmisten välityksellä **ihmisten kielellä.** (97).

Pyhän Raamatun täydellisyys eli riittävyys on sen oman kuvauksen mukaan sitä, että se opettaa kaiken, mikä meille ihmisille **pelastuksemme saavuttamiseksi** on tarpeen tietää. (116).

Luther sanoo: ”Opin arvosteleminen ja erottaminen on **joka ainoan kristityn velvollisuus**, vieläpä niin, että se on kirottu, joka hiuskarvankaan verran loukkaa tätä oikeutta” (St, L. XIX, 341;W.A. 10, 217). (126,127)

”Raamattu ei ole mykkä muualla kuin paavikunnassa, missä sen suu suljetaan” (127)

Aivan erikoisen innokkaasti nousivat roomalaiset teologit torjumaan sen Raamatun opin, että **maallikotkin** voivat ja heidän pitääkin Raamatun perusteella **arvostella opin asioita**. (127)

Kristittyjä verrataan tosin Raamatussa lampaisiin, mutta ei ymmärtämättömiin, vaan **hyvin ymmärtäväisiin**, jotka tarkoin osaavat erottaa Kristuksen äänen väärän paimenen äänestä (Joh.10:4,5,27). (127)

Siksi Luther, kuten tunnettua, lausuu toivomuksen, että kaikki hänen kirjansa saisivat tuhoutua, jotta kristityillä olisi uskonsa perustuksena *nuda Scriptura* (pelkkä Raamattu), ilman mitään selityksiä, koska kaikki selitys on pakosta Raamattua hämärämpää ja sen vuoksi jokaista selitystä on jälleen tutkittava, että nähtäisiin, **voiko se kestää Raamatun kirkasta valoa**. (131)

Luther kyllä pysyttää säännön: ”Toista kohtaa on **toisella selitettävä**”. Mutta hän lisää siihen:”... nimittäin epävarmaa ja hämärää kohtaa on selitettävä selvällä ja varmalla”. (132)

Raamattu on Jumalan sana, johon jokaista on ankarasti kielletty mitään lisäämästä, samoin siitä mitään poistamasta (5. Moos.4;2). (133)

Naisen asema

Naissukupuolta Jumala **ei ole säätänyt hallitsemaan**, ei kirkossa eikä muutenkaan maallisissa viroissa. - **Luther**(St.L.II,687;W.A.44,44). (207)

Pyhä Henki on jättänyt naiset osattomiksi hallitsemisesta kirkossa. –**Luther** (St.L.XVI,2280;W.A.56,33). (207)

Kuten Jumala on luonut miehen ja naisen sukupuolisesti erilaisiksi, on hän myös kummallekin määrännyt **eri toiminnan piirit**” (St. L. II, 540; W.A.43, 656 s.) (207)

Häneltä (naiselta) on esimerkiksi julkisen puhe ja opetustoiminta kielletty (vrt. **Luther**, St. L. II, 540; W.A. 43, 656 s.) (207)

Ei ole vihdoin myös unohdettava sitä, että nainen kodin piirissä on **ihmissuvun merkitsevin opettaja** (Tiit.2:3). ja että hänellä näin ollen on suurempi vaikutus nousevaan sukupolveen kuin kaikilla miehillä, seurakuntapaimenet ja opettajatkin huomioon ottaen (2. Tim.1:5). Niin pian kuin nainen rupeaa kilpailemaan miehen kanssa julkisessa elämässä, **hän kuitenkin menettää tämän vaikutusalueensa**. Onni ja menestys seuraavat vain, milloin noudatetaan Jumalan tahtoa. (207)

”Jos naisen asemaa pyritään korjaamaan yli ja ohi Raamatun, ei siitä hyvää seuraa”
(**Impi Muroma**).

SYNTI YLEISESTI

Langenneessa ihmisessä esiintyy voimakas taipumus **siirtää vastuu synnistä Jumalalle ja luoduille** ja näin kokonaan tai osaksi omasta puolestaan vapautua syyllisyydestä syntiin (1 Moos.3:12,13). (210)

Sielun kuolema eli hengellinen kuolema, toisin sanoen sielun yhteyden lakkaaminen Jumalan kanssa. Synnin ohessa alkaa paha omatunto ja samalla sisäinen Jumalan pakeneminen, siis sielun ero Jumalasta. (211)

Hengelliseen kuolemaan liittyy syntisen ihmisen kohdalla ajallisen kuolema, katastrofi, jonka kauheutta ei tajuta sen koko syvyydessä **vain siitä syystä, että se on jokapäiväinen ilmiö**. (212)

Hengellistä ja ajallista kuolemaa seuraa, jos ei syntivelkaa poisteta uskon kautta Kristukseen, iankaikkisen kuolema, joka ei ole olemassaolon loppu, vaan iankaikkista olemista helvetin vaivassa sielun ja ruumiin puolesta (2, Tess.1:9). (212)

PERISYNTI

Perisyntien käsite

Yhden ainoan ihmisen synnin kautta tuli kadotustuomio kaikkien ihmisten osaksi. (213)

hän (ihminen) on täysin kykenemätön pääsemään totuuden perille sinä, mikä koskee Jumalan armon ja pelastuksen saavuttamista. (215)

Lankeemuksensa jälkeen Adam, kuten Luther sanoo, pelkäsi Jumalan ääntä, jota hän sitä ennen oli kuunnellut suuresti iloiten. (215)